

Το πρώτο Σαββατοκύριακο του Σεπτεμβρίου στην Ιερά Μητρόπολη Χαλκίδος

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Χαλκίδος](#)

Κατά το Σαββατοκύριακο 5 και 6 Σεπτεμβρίου 2026, ο [Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χαλκίδος κ. Χρυσόστομος](#) παρέστη σε λατρευτικές συνάξεις στις περιοχές του Δήμου Ερετρίας και του Ληλαντίου.

Συγκεκριμένα, το Σάββατο 5 Σεπτεμβρίου 2026, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χαλκίδος κ. Χρυσόστομος, υποδέχθηκε τον Πανιερώτατο Μητροπολίτη Θερμοπυλών κ. Ιωάννη στο ιερό εξωκκλήσιο του εν Χώναις θαύματος του Αρχαγγέλου Μιχαήλ, στην Αμάρυνθο, όπου τελέσθηκε πανηγυρικός Εσπερινός χοροστατούντος του Πανιερωτάτου Θερμοπυλών

κ. Ιωάννου.

Τον θείο λόγο κήρυξε ο Πανιερώτατος Μητροπολίτης Θερμοπυλών περιγράφοντας ότι η παρουσίες των Αγγέλων είναι ευεργεσίες προς τους ανθρώπους, αφού πάντοτε φέρνουν ουράνια-θεία μηνύματα στους δευτέρους. Επίσης σημείωσε ότι οι Άγγελοι, ως προστατευτικοί παραστάτες μας, μάς υποστηρίζουν στην ανανέωση της εν Χριστώ ζωής μας.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χαλκίδος, ευχαριστώντας τον Πανιερώτατο για την παρουσία του, απέδωσε και την ευγνωμοσύνη του για την εκπαίδευση και κατάρτιση πάμπολλων Κληρικών, επεσήμανε τη σημασία που ο Πανιερώτατος δίδει στην υπέρ αλλήλων μνημόνευση κατά τη θεία Λειτουργία και του ευχήθηκε να συνεχίζει να είναι και ο ίδιος, ως Άγγελος, που θα χτυπάει τα νερά και θα χαρίζει σε ανθρώπους, πληγωμένους από την αμαρτία, θεραπεία και ανάσταση.

Την Κυριακή 6 Σεπτεμβρίου 2026, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χαλκίδος κ. Χρυσόστομος χοροστάτησε κατά τον Όρθρο, προέστη στη Θεία Λειτουργία, καθ' ην κήρυξε τον θείο λόγο, στον πανηγυρίζοντα Ενοριακό Ιερό Ναό Οσίου Ιωάννου του Ρώσσου Βασιλικού Χαλκίδος.

Η Ενορία αυτή οφείλει την ίδρυσή της και την πανήγυρή της στην αχειροποίητη εμφάνιση του προσώπου του Οσίου Ιωάννου, περί τα τέλη Αυγούστου 1965, σε παρακείμενη οικία του Αναστασίου Στυλ. Παπαφράγκα.

Επάνω στον τοίχο ενός δωματίου, στην αυλή του σπιτιού εκείνου, φανερώθηκε η μορφή της κεφαλής του Οσίου Ιωάννου του Ρώσου. Ήταν μια μορφή γλυκιά, χλωμή, με κέρινο χρώμα και δεν μεταβλήθηκε ούτε επηρεάστηκε από το χρόνο, τη φθορά ή την υγρασία του περιβάλλοντος επί 14 έτη (1965-1978).

Οι γυναίκες του σπιτιού εκείνου εξήγησαν ότι στο μέρος εκείνο του τοίχου είχαν πάνω σε ξύλινο ράφι ένα μπουκαλάκι με λάδι από το καντήλι του Οσίου που είχαν πάρει από τον Προσκυνηματικό Ιερό Ναό του στο Προκόπι. Είχαν λησμονήσει το μπουκαλάκι εκεί και όταν θέλησαν να ασβεστώσουν το δωμάτιο το μετακίνησαν και, ω του θαύματος, φάνηκε η κεφαλή αποτυπωμένη στον τοίχο.

Α! αναφώνησαν οι νοικοκυρές (μάννα και κόρη): “είναι ο Αι- Γιάννης ο Ρώσος”!
“Και ο εωρακώς μεμαρτύρηκεν και αληθινή εστίν η μαρτυρία αυτού” (Ιωάν. ιθ', 35).

Επί 13 χρόνια το σπιτάκι εκείνο από κουζίνα έγινε προσκυνητάρι, κρεμάστηκαν εικονίτσες, άναψαν καντήλια, κεριά και λαμπάδες. Έγινε τόπος τιμής του Οσίου και του θαύματός του, που έλαμπε στον τοίχο το πρόσωπό του.

Αλλά κάποιος άγνωστος, άπιστος, πήγε νύχτα και το κατέστρεψε, δυστυχώς, αφού έσκαψε το σοβά του τοίχου το 1978. Εν τω μεταξύ για τους πιστούς της τοπικής Εκκλησίας μας η φανέρωση αυτή έγινε αιτία επιπλέον τιμής του Οσίου στο Βασιλικό και να ανεγερθεί ο Ι. Ναός του εκεί. Χωρίς αναβολή οι ενέργειες άρχισαν με ενθουσιασμό, με καθολική συμμετοχή του κόσμου και ο ναός θεμελιώθηκε στις 4 Σεπτεμβρίου 1966, ημέρα Κυριακή από τον τότε πρωτοσύγκελλο της Ιεράς Μητροπόλεως Χαλκίδος και κατόπιν Επίσκοπο Τανάγρας κυρό Πολύκαρπο (Χρυσικό), μετά από πανηγυρική Θεία Λειτουργία στον ενοριακό Ι. Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Βασιλικού. Από τότε την πρώτη Κυριακή του Σεπτεμβρίου εορτάζεται μεγαλοπρεπώς η αγιοφάνεια του Οσίου Ιωάννου του Ρώσσου και έγινε για το Βασιλικό τοπική πανήγυρις με συρροή κόσμου και από άλλα σημεία της Εύβοιας.

(Φωτογραφίες: Αλέξανδρος Γραμματικός, Δημήτριος Πετρογιάννης)